

Sygn. akt I C 1313/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

przewodniczący sędzia Andrzej Antkiewicz

protokolant stażysta Dorota Siebert

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2022 r. w Grudziądzu

na rozprawie

sprawy z powództwa Funduszu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.920,25 zł (jeden tysiąc dziewięćset dwadzieścia złotych dwadzieścia pięć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25 lipca 2021 r. do dnia zapłaty;

II oddala powództwo w pozostałej części;

III zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.024,68 zł (jeden tysiąc dwadzieścia cztery złote sześćdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu części kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1313/21

UZASADNIENIE

wyroku

Fundusz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniosła o zasądzenie od (...) S.A. w W. kwoty 2.320,25 zł, na którą składały się:

- 1.920,25 zł z tytułu dopłaty do odszkodowania wypłaconego przez pozwaną za kolizję drogową, do jakiej doszło 25 maja 2021 r., w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki A. o nr rejestracyjnym (...) stanowiący własność J. S.,

- 400 zł z tytułu zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy – kalkulacji naprawy sporządzonej na zlecenie powódki, niezbędnych do celowego dochodzenia roszczenia.

Powódka wskazała, że nabyła w drodze cesji wierzytelność z tytułu odszkodowania za szkodę w ww. pojeździe. Domagała się również zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 1.920,25 zł od dnia 25 lipca 2021 r. do dnia zapłaty.

W pozwie wskazano, że powódka nie zgadza się z kwotą kosztów naprawy określoną przez ubezpieczyciela. Domagała się dopłaty różnicy między kosztami naprawy ustalonymi przez rzeczoznawcę w prywatnej opinii a kwotą wypłaconą poszkodowanemu przez pozwanego (k. 4-13 akt).

Pozwane Towarzystwo wniosło o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Zaznaczyło, że wypłacona przed sprawą sądową na rzecz poszkodowanego kwota 3.289,37 zł tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe jest wystarczająca i nie jest zobowiązana do zapłaty dalszej kwoty. Pozwana zwróciła uwagę, że złożyła poszkodowanemu propozycję naprawienia pojazdu w jednym z warsztatów sieci naprawczej pozwanego za cenę przyznaną przez pozwanego tytułem odszkodowania, poszkodowany nie skorzystał jednak z możliwości naprawy pojazdu w warsztacie współpracującym z pozwaną. Nadto zdaniem pozwanej powódka niesłusznie domaga się zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej ekspertyzy sporządzonej po nabyciu wierzytelności, zatem wierzytelność ta nie weszła w skład przelanej przez poszkodowanego wierzytelności wobec pozwanego. Powód swoich roszczeń dochodzi wyłącznie na podstawie dokonanej cesji wierzytelności, zatem nie posiada samodzielnej podstawy do kierowania dodatkowych roszczeń wobec pozwanej. Powód poniósł koszty ekspertyzy na własne ryzyko i własny koszt, który jest kosztem jego działalności gospodarczej (k. 38-41 akt).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Okolicznością bezsporną jest, że w dniu 25 maja 2021 r. doszło do kolizji drogowej, w której uczestniczył samochód J. S. marki A. (...) o nr rejestracyjnym (...). Winnym kolizji uznano kierowcę innego pojazdu, który posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym zakładzie ubezpieczeń.

Po zgłoszeniu szkody ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 3.289,37 zł na podstawie kosztorysu naprawy sporządzonego w postępowaniu likwidacyjnym.

D. dy: pismo o wypłacie odszkodowania – k. 21 akt sprawy

kalkulacja naprawy pozwanego – k. 22-23v akt sprawy

Na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 1 września 2021 r. J. S. dokonał na rzecz powódki cesji wierzytelności z tytułu odszkodowania za uszkodzone auto od sprawcy szkody z dnia 25 maja 202 r. oraz od zakładu ubezpieczeń, który udzielał w tym dniu ochrony ubezpieczeniowej sprawcy zdarzenia.

Dowody: umowa przelewu wierzytelności wraz z pełnomocnictwem – k. 17-20 akt

sprawy

W kalkulacji naprawy z dnia 15 września 2021 r. wykonanej na zlecenie powódki koszt naprawy auta J. S., zarejestrowanego po raz pierwszy 7 marca 2017 r., określono na 5.209,62 zł. Koszt sporządzenia tej kalkulacji wyniósł 400 zł. W piśmie z dnia 15 września 2021 r. powódka wezwała pozwanego do dopłaty różnicy między kosztami naprawy ustalonymi przez rzeczoznawcę w prywatnej opinii a kwotą wypłaconą poszkodowanemu przez towarzystwo ubezpieczeń oraz do zapłaty kosztów kalkulacji sporządzonej na zlecenie powódki.

W piśmie z 22 września 2021 r. pozwany nie uwzględnił żądania powódki.

Dowody: kalkulacja naprawy z 15.09.2021 r. – k. 27-29 akt sprawy

faktura VAT nr (...) – k. 26 akt sprawy

reklamacja i przedsądowe wezwanie do zapłaty – k. 24-25v akt sprawy

pismo pozwanego z 23.09.2021 r. – k. 30 akt sprawy

Przed szkodą z dnia 25 maja 2021 r. samochód marki A. (...) o nr rejestracyjnym (...) nie uczestniczył w innych zdarzeniach drogowych, nie był naprawiany przez poszkodowanego, posiadał oryginalne części, był serwisowany w autoryzowanej stacji obsługi, był w pełni sprawny, nie posiadał żadnych uszkodzeń. Po szkodzie z dnia 25 maja 2021 r. J. S. naprawił auto częściowo w zwykłym zakładzie naprawczym, tj. szybę czołową. Nie naprawił natomiast kraty wlotu

powietrza, gdyż nie starczyło na to pieniędzy wypłaconych przez ubezpieczyciela. Po kolizji poszkodowany otrzymał informacje od pozwanej o możliwości naprawy pojazdu w sieci zakładów (...) S.A., jednak z tej oferty nie skorzystał, gdyż nie chciał oddawać samochodu do naprawy na dłuższy czas, albowiem potrzebował auta na własne potrzeby.

Dowód: zeznania świadka J. S. – k. 76-776v akt sprawy

Biegły sądowy J. P. w opinii sądowej z dnia 30 marca 2022 r. oszacował koszty naprawy uszkodzonego pojazdu poszkodowanego marki A. z wykorzystaniem cen nowych (oryginalnych) części zamiennych oferowanych przez producenta pojazdu na kwotę 6.820,10 zł. Biegły przyjął w opinii stawkę za 1 roboczogodzinę w średniej wysokości 110 zł netto, co jest przeciętną wartością stosowaną przez zakłady blacharsko-lakiernicze działające poza siecią (...) na terenie zamieszkania poszkodowanego na dzień powstania szkody. Biegły określił koszty naprawy również z wykorzystaniem zamienników jakości (...) na 5.321,29 zł brutto.

D. d: opinia biegłego – k. 77-94 akt sprawy

Strony nie kwestionowały opinii biegłego J. P..

Sąd w całości podzielił tę opinię, gdyż nie była kwestionowana, a nadto została sporządzona fachowo, zawiera logiczny wywód i przekonujące uzasadnienie.

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom świadka J. S., albowiem brak było podstaw do ich podważenia. Nie było też podstaw do kwestionowania prawdziwości przedłożonych do akt dokumentów prywatnych.

W ocenie Sądu, w ustalonych okolicznościach sprawy roszczenie powódki zasługiwało na uwzględnienie w części, tj. w zakresie żądanej dopłaty do odszkodowania za uszkodzenie pojazdu. Skoro kwota wypłacona przez pozwaną poszkodowanemu nie wystarczyła do pełnego naprawienia szkody, a koszty naprawy auta ustalone przez biegłego sądowego w obu wariantach, a więc również z uwzględnieniem zamienników jakości Q, były wyższe od kosztów obliczonych w prywatnej opinii na zlecenie powódki, to w ocenie Sądu była podstawa do zasądzenia w ramach dopłaty do odszkodowania pełnej kwoty żądanej w pozwie. Dopłata ta oraz kwota wypłacona poszkodowanemu w postępowaniu likwidacyjnym nie wyczerpywały bowiem pełnego odszkodowania ustalonego przez biegłego. Z tego względu zasądono na rzecz powódki w pkt 1. sentencji wyroku kwotę 1.920,25 zł (art. 361 § 1 i 2 k.c., art. 363 § 1 i 2 k.c., art. 509 § 1 i 2 k.c. oraz art. 822 § 1 i 4 k.c.). Ze względu na znaczne zaniżenie przez ubezpieczyciela kosztów naprawy na etapie postępowania likwidacyjnego i brak zaufania poszkodowanego do pozwanego oraz dłuższy czas naprawy auta w warsztatach sieci naprawczej pozwanej, Sąd przyjął, że poszkodowany nie był zobligowany do skorzystania w ramach naprawy z tych zakładów, albowiem kwota odszkodowania oferowana przez pozwanego nie wystarczyłaby na pełną restytucję zaistniałej szkody, co potwierdził biegły sądowy z sporządzonej opinii. Zwrócić należy nadto uwagę na to, że poszkodowany zdecydował się na naprawę auta we własnym zakresie, a zdaniem Sądu, nie można mu narzucić konieczności naprawy auta w zakładzie naprawczym. Odszkodowanie za szkodę komunikacyjną należy się bowiem niezależnie od tego, czy poszkodowany naprawił pojazd oraz niezależnie od tego, w jaki sposób to uczynił.

Sąd oddalił powództwo w zakresie kwoty 400 zł z tytułu zwrotu prywatnej kalkulacji naprawy zleconej przez powódkę, gdyż koszt ten nie był objęty umowami cesji, a służył powódce w ocenie Sądu do oceny opłacalności nabycia wiarygodności od poszkodowanego. Koszt ten stanowił zatem koszt prowadzonej działalności gospodarczej powódki.

Zgodnie z art. 817 § 1 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) i (...) zakład ubezpieczeń obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku i szkodzie. Pozwana nie zapłaciła poszkodowanemu we wskazanym terminie pełnego, należnego odszkodowania, dlatego żądanie powódki zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty przyznanej w ramach dopłaty do odszkodowania od dnia 25 lipca

2021 r. było uzasadnione (art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 509 § 1 i 2 k.c.).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. wg zasady stosunkowego rozdziału. Koszty powódki to: opłata od pozwu – 200 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 900 zł zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 265.), opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł i zaliczka na biegłego – 416,31 zł, razem 1.533,31 zł. Koszty pozwanego wyniosły 1.417 zł i składały się na nie: zaliczka na biegłego – 500 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł i opłata na rzecz radcy prawnego – 900 zł. Pozwany powinien zwrócić powódce 82,76% z 1.533,31 zł, czyli 1.268,97 zł. Powód powinien zwrócić powódce 17,24% z 1.417 zł, czyli 244,29 zł. Saldo na rzecz powódki wynosi 1.024,68 zł i taką kwotę zasądzono w pkt III sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. pozwanego za pośrednictwem Portalu Informacyjnego,
3. Akta przedłożyć za 21 dni z po z PI lub z wpływem.

G., dnia 18.07.2022 r. Sędzia